יפעת מידע תקשורתי
הירקון 3 בני ברק, מגדלי LYFE בניין B טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

99501354-6	10/2026	מצב הרוח	עמוד 27	1	23.21x30.79
בית חולים רעו - 13730					

"לכל אדם יש עולם שלם מאחוריו": בית הספר לחיים של נתנאל

בתפקידו במחלקת השיקום הגריאטרי, נתנאל ארונוב בן ה-19 פוגש מדי יום אנשים שמתמודדים עם אובדן עצמאות. במקום שבו רבים רואים בעיקר טיפול רפואי, הוא גילה עולם שלם של זיכרונות וסיפורים, שמלמדים אותו שיעור על חשיבותה של הקשבה ועל היחס שלנו לסבא ולסבתא

//לירן פוקס

מטופל באחת המחלקות סיפר לנתנאל ארונוב שאשתו נפטרה לפני שנים רבות. ארונוב, בן 19, ישב והקשיב. "הבנתי עד כמה האהבה והגעגוע לאדם קרוב נשארים גם אחרי שנים", הוא מספר. "הסיפור שלו גרם לי להבין שאסור לנו לקחת את האנשים שאנחנו אוהבים כמובנים מאליהם. חשוב להקדיש זמן למשפחה, להראות אהבה ולהעריך את הרגעים שבהם אנחנו זוכים להיות יחד".

ארונוב עושה שירות לאומי בבית החולים השיקומי רעות תל אביב, בתפקיד אחמ"מ - אחראי חוויית מטופל מחלקתי, ופועל בשתי המחלקות לשיקום גריאטרי. המטופלים שלו, בני 80 ו-90, מתמודדים עם אובדן עצמאות, קושי פיזי והסתגלות למציאות חדשה. ארונוב מלווה אותם לטיפולים, משוחח איתם בשעות הפנאי, משתתף בישיבות הצוות של המחלקות ועובד בשיתוף פעולה עם הצוותים בשתיהן.

נתנאל ארונוב במחלקה. צילום: דוברות בית החולים השיקומי רעות בתל אביב

"לא ידעתי למה לצפות"

"בהתחלה בכלל לא ידעתי שאגיע למחלקה גריאטרית", הוא אומר. "לא תכננתי את זה מראש ולא ממש ידעתי למה לצפות. פגשתי עולם שלא הכרתי מקרוב, אנשים מבוגרים שמתמודדים עם קשיים לא פשוטים, והייתי צריך להתרגל למקום, לאנשים ולתפקיד".

הימים הראשונים היו מאתגרים. "לא תמיד ידעתי איך לגשת למטופלים או מה להגיד במצבים מסוימים. הייתי צריך ללמוד את התפקיד ולהבין איך אני משתלב במחלקה ועוזר. בהדרגה הכרתי את המטופלים ואת הצוות והתחלתי להרגיש בנוח. ככל שהבנתי כמה היחס שלי והזמן שאני מקדיש להם משמעותיים עבורם, הרגשתי מחובר יותר לתפקיד".

"כשאתה פוגש אנשים שנאבקים כדי לחזור ליכולות שפעם היו מובנות מאליהן, אתה מתחיל להסתכל אחרת על החיים"

להיות שם בשביל מישהו

מה עושה אחראי חוויית מטופל? "התפקיד הוא לדאוג שהמטופלים ירגישו שרואים אותם ומתייחסים אליהם כאל בני אדם, ולא רק כאל אנשים שמקבלים טיפול רפואי", מסביר ארונוב. "השיגרה שלי כוללת שיחות עם מטופלים, הקשבה, הסבר על הלו"ז שלהם, התעניינות בשלומם וניסיון להפוך את היום שלהם לנעים יותר. לפעמים זו שיחה קצרה, לפעמים הקשבה לסיפור מהעבר, ולפעמים פשוט להיות שם בשביל מישהו שזקוק לחברה או לעזרה בדבר מסוים".

על מה מדבר בחור בן 19 עם אדם שגדול ממנו ב-70 שנה? "על החיים, על המשפחה, על הילדות שלהם ועל זיכרונות מהעבר. לפעמים אנחנו מדברים על מה שקורה היום. יש גם מטופלים שמתעניינים בי, שואלים על החיים שלי ועל העתיד שלי. למרות פער הגילים אפשר למצוא שפה משותפת וליצור קשר אמיתי. כולנו רוצים שמישהו יקשיב לנו ויתעניין בנו".

מהם הוא למד לשים לב לדברים הקטנים. "הבריאות, המשפחה, היכולת לעשות דברים פשוטים באופן עצמאי. למדתי על סבלנות, על כוח רצון ועל החשיבות של יחס מכבד ואנושי. הבנתי שלא תמיד צריך לעשות משהו גדול כדי לעזור למישהו. לפעמים מספיק להקדיש לו זמן ולהקשיב לו".

הרגעים הלא פשוטים

שיקום גריאטרי הוא תהליך קשה, ומי שנמצא במחלקה כל יום רואה אותו מקרוב. "יש רגעים לא פשוטים", אומר ארונוב. "אתה פוגש אנשים שמתמודדים עם כאב, עם אובדן עצמאות ועם חוסר ודאות לגבי העתיד שלהם, וזה נוגע בך. מצד שני, יש גם רגעים משמחים, כשאתה רואה מטופל מתקדם, מחייך או מרגיש קצת יותר טוב. למדתי להיות רגיש למה שקורה סביבי, לקחת הכל בפרופורציות ולדעת להמשיך הלאה. אני משתדל לקחת איתי את הרגעים הטובים".

את הפרופורציות האלה הוא לוקח גם החוצה, אל החברים. "כשאתה פוגש אנשים שנאבקים כדי לחזור ליכולות שפעם היו מובנות מאליהן, אתה מתחיל להסתכל אחרת על החיים. דברים שבעבר נראו לי גדולים או מלחיצים מקבלים משמעות אחרת. זה לא אומר שהבעיות שלי או של החברים שלי לא חשובות, אבל אני מבין יותר עד כמה הבריאות, המשפחה והזמן שלנו יקרים".

השנה במחלקה שינתה גם את המבט שלו על סבא וסבתא, ועל הזקנים שהוא חולף על פניהם ברחוב. "לכל אדם מבוגר יש עולם שלם מאחוריו, עם סיפורים, חלומות וקשיים. אנחנו עוברים לידם בלי לחשוב על מה שהם עברו, והשירות לימד אותי לעצור. אני מבין עכשיו כמה חשוב להתקשר לסבא ולסבתא, לבקר ולהתעניין בשלומם".

"לפעמים מספיק להקשיב"

ארונוב עדיין לא החליט אם ימשיך בתחום. "השירות הראה לי שתחומי הטיפול דורשים לא רק ידע מקצועי, אלא גם סבלנות, רגישות ויכולת להקשיב. גם אם אבחר בסוף בתחום אחר, מה שלמדתי במחלקה ישפיע על הדרך שבה אתייחס לאנשים".

לבני גילו הוא ממליץ לא לחשוש מהמקום הלא צפוי. "לא ידעתי מראש שאגיע למחלקה גריאטרית, ודווקא העולם הזה לימד אותי דברים שלא בטוח שהייתי לומד במקום אחר. לפעמים מגלים על עצמנו דברים חדשים דווקא כשיוצאים מאיזור הנוחות".

ולחברה הישראלית יש לו בקשה אחת: "אנשים מבוגרים זקוקים לא רק לטיפול רפואי, אלא גם לחום, להקשבה, לכבוד ולתחושה שהם לא לבד. לכל אדם מגיע להזדקן בכבוד ולהרגיש שיש מי שרואה אותו. לפעמים שינוי גדול מתחיל בדבר קטן: חיוך, שיחה או כמה דקות שבהן אנחנו באמת מקשיבים לאדם אחר".